

ANNIE GENTILS GALLERY

Peter Benoitstraat 40, B – 2018 Antwerpen, Belgium

www.anniegentilsgallery.com

T: +32 (0)3 216 30 28 M: +32 (0)477 756 721 E: mail@anniegentilsgallery.com

---

Marc Vanderleenen - Priming - Telkens Opnieuw - 2017

Onder de titel 'Priming' stelt Marc Vanderleenen (Mechelen, 1952) voor de derde maal tentoon in de Annie Gentils Gallery in Antwerpen. "Het werk van iemand als Luc Tuymans is bekend en speelt in de herinnering mee als hij nieuw werk toont", stelt Vanderleenen. "Maar de meeste schilders hebben die bekendheid niet en moeten elke tentoonstelling opnieuw beginnen. Vandaar dat mijn titel refereert naar het leggen van een onderlaag, naar opnieuw beginnen. Telkens weer."

Marc Vanderleenen had in het najaar van 2014 een grote tentoonstelling in De Garage in Mechelen. Walter Swennen kocht toen een werk van hem. Maar behalve een artikel in (H)art was er nauwelijks respons vanwege de pers. Dat is frustrerend, merkt hij op, maar het verhindert hem niet om gestaag verder te bouwen aan zijn eigenzinnige oeuvre. Dat heeft enkel de vage kleuren en dunne schilderwijze met generatiegenoten als Luc Tuymans, Bert De Beul, en Guy Van Bossche gemeen. Het werk van Vanderleenen is een heuse reflectie op het schildersmedium en zit tegelijk vol melancholie en weltschmerz. Ondanks de (valse) onbeholpenheid waarmee het geschilderd lijkt, sluit het nauw aan bij de klassieke schilderkunst. Cézanne, Ensor, Picasso zijn de referentiepunten in een reeks van veelal kleine schilderijen ("ik heb een klein atelier, vandaar") die Vanderleenen gaat tonen in de galerie en die hij in sneltreinvaart op een lege plek aan de muur van zijn atelier voor mij ophangt.

Daaronder een hele reeks werken geïnspireerd op de beroemde 'Baders' van Cézanne. "Soms cirkel ik rond een thema zoals een fotograaf rond zijn model", stelt hij. Het roze van de baders is overigens moeilijk te ontdekken in de vaalgroene penseelstreken waartoe Vanderleenen de bomen en struiken bij Cézanne nog verder gereduceerd heeft. Want hij schildert niet de werkelijkheid, hij reflecteert al schilderend over het schildersvak - een metier dat tijdens zijn carrière lang in de verdrukking was en daarna à l'eenzijdig gereduceerd werd tot één enkele schilderspraktijk.

Vanderleenenens werk doet dus twee dingen tegelijk: schilderen en de klassieke voorstelling uithollen. Dat soort dualiteit is essentieel in zijn oeuvre. Misschien zijn bekendste schilderij toont een lopend mannetje met aktetas met twee tekstballonnetjes: dat voor hem dat zegt 'Too late' en dat achter hem zegt 'Too soon'. Een nieuw schilderij bevat de tekst 'Fuck continuity'. Tussen twee vuren zitten, of als een ezel van Buridan tussen twee hooischelven: het is een existentiële ervaring waarmee zijn werk speelt. Vanderleenenens schilderijen zijn bevolkt met figuurtjes die overweldigd worden door de natuur (de baders), door twijfel of angst ('Man mad with fear'), of door de eigen onhandigheid én kwetsbaarheid (vallende en struikelende mannetjes). Soms gebruikt hij een directe referentie naar Ensor of het symbolisme (een doodshoofd met hamer), maar altijd is er die mysterieuze sfeer die over deze schimmenwereld – vol gitzwarte humor – hangt. "Ik toon de wereld als een groot rusthuis waarin wij allemaal gevangen zitten", aldus de schilder. Het lijkt wel het verhaal van de film 'Dokter Caligari' - al zouden de decors bij Marc Vanderleenen er ongetwijfeld heel anders uitzien dan die van de expressionistische film uit 1920.

Marc Holtoff- 2017